

prøverne, saaledes som de ere foreslaaede baade for handlende og Haandværkere. Disse Jagprøver var der jo megen Tale om i Fjor under Sagens første Behandling her i Tinget, og jeg forstod det da saaledes, at man ogsaa fra ærede Medlemmers Side, som ellers ere Venner af Forslaget, ikke satte saa overordentlig Pris paa disse Prøver. Selv om man mener, at man maaste kunde gøre en Undtagelse for Landets Bedkommende, ser jeg alligevel en Fare i disse Jagprøver. Jeg ser saaledes paa Sagen, at jeg mener, at det vil føre til, at man vel for en Tid kan begrænse den Konkurrence, som nu er til Stede, men at Konkurrencen alligevel vil komme. Selv om man altsaa for en kort Tid kan begrænse Konkurrencen saaledes, at der kan blive bedre Forhold og bedre Erhvervsvilkår for handlende og Haandværkere navnlig i Bjerne, kan jeg dog ikke tænke mig, at det kan vare ret længe, inden Konkurrencen kommer lige saa stærk igen, som den er nu for Tiden. Thi sæt nu ogsaa, at der bliver bedre Erhvervsvilkår for Handel og Haandværk i Bjerne, vil det saa føre til andet end, at saa mange flere ville slaa ind paa de Virksomheder, hvor der er størst og bedst Udsigt til at faa et godt Udbytte af sit Arbejde? Og saa have vi jo den stærke Konkurrence igen. Hvad har man saa opnaaet? Intet af værdifuld Betydning. Desuden mener jeg ogsaa, at man bør se dette Forslag i Forhold til Landbrugets Stilling i Djeblifket. Man hører jo nu — og det er mig en Glæde at høre —, at det bliver udtalt, at Landbruget trænger til Hjælp, og at Landbruget bør hjælpes. Men naar man da tilsyneladende nærer saa stor Forkærlighed for Landbruget og mener, at man saa alle Sider maa komme det betrængte Landbrug til Hjælp, synes det mig at være en underlig Maade at give sig til at lovgive paa, at man laver en Bessyttelse for Bjerne paa Landbrugets Besskyttelse. Det er med nogen Føje blevet sagt, at der er en stærk Indvandring fra Landet til Bjerne, og jeg tvivler heller ikke om, at det er sandt. Man har vel ogsaa ved en Lov som denne tænkt at skabe en Forhindring imod den stærke Indvandring. Man maa dog først, synes det mig, begynde at undersøge, hvad Grunden er til denne stærke Indvandring. Nu ved jeg vel, at man fra visse Sider faar at høre, at denne Indvandring skyldes den Omstændighed, at der hos Ungdommen paa Landet er en stærk Tilbøjelighed til at slippe fri for det strenge legemlige Arbejde, og jeg ved, at man endogsaa gaar saa vidt, at man siger, at de ville ind til Bjerne, fordi de

der bedre kunne more sig. Jeg tror dog ikke meget paa disse Grunde. Det kan være, at det i enkelte Tilfælde er saaledes, men i Hovedsagen forholder det sig dog vist ganske anderledes. Nej, Sagen er den, at for unge Mennesker, der, om jeg saa maa sige, staa med tomme Hænder, er det nuomstunder meget vanskeligt at komme ind i en Stilling paa Landet. Der skal Kapital til for at faa fat paa og drive en Vandejendom, hvis der da skal være Haab om at kunne ernære sig. Det mener jeg er Hovedgrunden til, at saa mange fra Landet søge ind til Bjerne, at de unge Mennesker paa Landet ikke have nogen rimelig Udsigt til at komme i en selvstændig Stilling saaledes, at de kunne se Fremtiden i Møde med Haab. Det er da ganske naturligt, at unge Mennesker stille sig det Maaal at komme i en selvstændig Stilling. Nu kan det jo ganske vist være, og det tror jeg ogsaa er Tilfældet, at mange af de unge Mennesker, som søge ind til Bjerne, maa ikke det, som de sigte efter, de saa ikke deres Haab opfyldt. Det gaar med dem, antager jeg, som med de mange, der rejse til Amerika, og som have hørt, at der kan man vinde Guld og grønne Stove. Man har erfaret, at nogle have opnaaet det, de have søgt efter, og saa have mange flere ment, at de maatte samme Vej. De tænke ikke paa, at mange flere gaa til Grunde. Noget lignende er, tror jeg nok, Tilfældet i Bjerne, at mange af de unge Mennesker, som komme derind, maa ikke deres Dusters Maaal, men gaa til Grunde derinde. Smidlertid tror jeg ikke, at dette Forhold lader sig forandre ved en Lov som denne. Indvandringen vedbliver til Trods for Loven, selv om vi fik den i den forelagte Skikkelse. Nej, vil man virkelig forandre dette Forhold, vil man se at standse eller i alt Fald vende Strømmen, maa man finde Midler til at lave det saaledes, at Forholdene paa Landet kunne blive saa lyse, at unge Mennesker opdage, at det er bedst at blive der. Det mener jeg var en naturlig Vej at gaa, men saa skal man ikke gaa til at lave en større Bessyttelse for Bjerne, end de allerede have. Snarere bør man tværtimod gaa til at borttage noget af den Bessyttelse, som Bjerne have for Tiden. Landbruget har som bekendt ingen Bessyttelse, og jeg tror heller ikke, at der kan findes en Bessyttelse for Landbruget, som kan faa nogen Virkning, saa jeg vil meget nødig være med til at foreslaa en Bessyttelse for Landbruget. Men paa den anden Side synes jeg ogsaa, at skulle vi gaa til at gøre noget for at faa dette Misforhold af Vejen, som nu er til Stede, skulle vi snarere se at faa Bessyttelsen bort end forøge den. I det foreliggende